

ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΤΙΣΤΑΔΙΩΤΩΝ

Συντάσσεται από επιτροπή
Υπεύθυνος κατά τον Νόμο
ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ
Τιμή φύλλου δρχ 20
ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1983

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΑΛΛΑΓΗ

Σίγουρα τό'χετε καταλάβει, αγαπητοί αναγνώστες, πώς αυτό το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας, είναι διαφορετικό απ' τα προηγούμενα. Τόσες αλλαγές γίνονται τελευταία στον τόπο σκοφτήκαμε κι εμείς ν' αλλάξουμε την εφημερίδα μας, ελπίζουμε προς το καλύτερο.

Η πλατιά απήχηση και αναγνώριση που βρίσκει η «ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ» στους απανταχού χωριανούς και πατριώτες, μάς έβαλε από καιρό σε σκέψη και βρήκαμε πώς είναι καιρός να βελτιώσουμε, όσο μπορούμε, την ποιότητά της. Και πρώτα — πρώτα γράφεται με καινούργια στοιχεία, πιο καθαρά, αλλάζει η μορφή και το σχήμα, και γενικά η εφημερίδα άλλαξε φυσιογνωμία, έγινε αισθητικά και ποιοτικά καλύτερη.

Παράλληλη προσπάθεια θα γίνει και για τα περιεχόμενά της. Θα φροντίσουμε τα άρθρα, τα σχόλια και τα άλλα κείμενα ν' ανταποκρίνονται περισσότερο στις επιθυμίες και τις ανάγκες των αναγνωστών μας και ν' προωθούν την ενότητα, τη σύμπνοια και τη συνεργασία, που ήταν και παραμένει βασική επιδίωξη και της Αδελφότητας και της εφημερίδας.

Αλλαγή, τέλος, έγινε και στο χρόνο έκδοσης. Η «ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ» δεν θα κυκλοφορεί πια κάθε μήνα, αλλά κάθε δίμηνο. Αυτό είναι βέβαια κακό, αλλά υποχρεωθήκαμε να πάρουμε αυτή την απόφαση για έναν πολύ βασικό λόγο.

Η Συντακτική Επιτροπή και το Διοικητικό Συμβούλιο βρίσκονταν πολλές φορές σε δύσκολη θέση, πασχίζοντας απεγνωσμένα να εξασφαλίσουν την ύλη για την εφημερίδα. Γιατί πρέπει να ξέρετε πως δυστυχώς είναι λίγοι εκείνοι που προθυμοποιούνται να διαθέσουν χρόνο και κόπο αφιλοκερδώς, για να καλύψουν την ύλη της εφημερίδας μας. Αυτό το άγχος και η βιασύνη είναι ο λόγος για τον οποίο μερικές φορές τα κείμενα της εφημερίδας δεν ήταν τέτοια που θα θέλαμε όλοι μας. Αυτό θέλουμε στο μέλλον να το αποφύγουμε, η ποιότητα της εφημερίδας μας πρέπει οποσδήποτε ν' ανεβεί, γι' αυτό και καταλήξαμε στο δίμηνο.

Σ' αυτή την αναγεννητική προσπάθεια, ζητούμε τη συμπράξη όλων των μελών της Αδελφότητας, των χωριανών και των φίλων. Βοηθείστε να φτάσει η «Κ» σε κάθε κουσοβισινό σπίτι. Γράψτε μας κάθε νέο για το χωριό, τους χωριανούς, για τα Τζουμέρκα. Πείτε θάρρετά τη γνώμη σας για την εφημερίδα, ακόμα κι όταν είναι αρνητική, και νά'στε βέβαιοι πως τις απόψεις σας θα τις μελετήσουμε σοβαρά και θα τις αξιοποιήσουμε για το γενικό καλό και της Αδελφότητας και του χωριού μας.

Αναγκαία η ανέγερση ξενώνα και πνευματικού κέντρου

Η εφημερίδα μας δεν πρέπει να κοιτάζει προς τα πίσω και να επιδιώκει μόνο την παρελθοντολογία και την απλή καταγραφή των παλαιών παραδόσεων του χωριού μας, αλλά νά καταπιάνεται και με τα προβλήματα του παρόντος, νά διατυπώνει απόψεις και νά προβληματίζει τους αναγνώστες της, πράγμα που θά έχει ως αποτέλεσμα την εξέλιξη και την πρόοδο του χωριού μας.

Κάνοντας τις σκέψεις αυτές, κρίναμε σκόπιμο νά θίξουμε ένα θέμα που μάς ενδιαφέρει όλους. Όπως είναι γνωστό, το κοινοτικό συμβούλιο επιδιώκει νά χτίσει ξενώνα και πνευματικό κέντρο στο χωριό μας. Πρόκειται για μία επιδίωξη που βρίσκει την αμέριστη συμπράξή μας. Ως αδελφότητα Άρτας, πήραμε κιόλας μέρος στη διοργάνωση του φετινού πανηγυριού με την πρόθεση και την απόφαση νά συμβάλουμε οικονομικά στην πραγματοποίηση του ωραίου αυτού στόχου.

Όπως έχουμε ενημερωθεί, το κοινοτικό συμβούλιο έκρινε ότι γι' αυτόν το σκοπό ενδείκνυται το εκκλησιαστικό κτήριο της Πλατείας και αποφάσισε ομόφωνα νά το ζητήσει από την επιτροπή Εκκλησίας, για νά το ανοικοδο-

μήσει από τα θεμέλια με αντιπαροχή. Δεσμεύτηκε δηλαδή το κοινοτικό συμβούλιο να παραδώσει στην Εκκλησία έτοιμο το ισόγειο του κτηρίου, με όρο νά περιέλθει στη δικαιοδοσία της Κοινότητας το ανώγειο, το οποίο θά διαμορφωθεί σε ξενώνα και πνευματικό κέντρο. Στην αρχή υπήρξε κάποια συμφωνία ανάμεσα στους δύο αυτούς φορείς του χωριού μας και έγινε μάλιστα από μέρους τους και μία παράσταση στον μητροπολίτη Άρτας. Κατά τις πληροφορίες μας, ο δεσπότης μας επιδοκίμασε τις προτάσεις του κοινοτικού συμβουλίου και βρήκε ευνοϊκούς για την Εκκλησία τους όρους που αυτό θέτει για την ανοικοδόμηση του κτηρίου. Ωστόσο, το θέμα αυτό έχει κολλήσει κάπου. Για την ώρα δεν θέλουμε νά πούμε περισσότερα, όχι επειδή φοβόμαστε νά πάρουμε θέση, αλλά επειδή κρίνουμε ότι δεν είναι ακόμα η κατάλληλη στιγμή. Θά θέλαμε μόνο νά τονίσουμε ότι επιβάλλεται νά δείξουν κατανόηση και οι δύο πλευρές και νά συμφωνήσουν μεταξύ τους για το καλό του χωριού μας. Η κοινότητα και η Εκκλησία υπάρχουν για το κοινό καλό και δεν είναι ιδιοκτησία κανενός. Αυτό δεν πρέπει νά το ξεχνούμε. Θεωρούμε επίσης υποχρέωσή μας νά πούμε ότι βρίσκουμε λαμπρή ιδέα νά αναμορφωθεί ριζικά το εκκλησιαστικό κτήριο της Πλατείας, αφού με αυτόν τον τρόπο και η Εκκλησία θά εκμεταλλεύεται ένα πιο ευρύχωρο και καινούργιο ισόγειο και η Κοινότητα θά διαθέτει ξενώνα και πνευματικό κέντρο στην πιο κατάλληλη θέση του χωριού μας.

Όπως και νά έχουν τα πράγματα, η ανέγερση ξενώνα και πνευματικού κέντρου στο χωριό μας είναι πιά αναγκαία. Πρόκειται, βέβαια, για μιάν αυτονό-

τη αναγκαιότητα. Πολλές φορές όμως επιβάλλεται να συζητούμε και τα αυτονόητα. Άς ξεκινήσουμε από τον ξενώνα. Πολλοί συγχωριανοί μας, που τυχαίνει νά μη διαθέτουν σπίτι στο χωριό, έχουν νιώσει κιόλας τί σημαίνει νά υπάρχουν εκεί διαθέσιμα μερικά δωμάτιαμέ ένα — δυό κρεβάτια το καθένα, ώστε νά μπορεί κανείς νά εξυπηρετηθεί, όταν χρειαστεί. Για νά μη φανεί όμως ότι βλέπουμε το θέμα κάπως μυωπικά, τονίζουμε ότι και ο ξένος, αν ξέρει ότι έχει εξασφαλισμένη στέγη, θά έρθει νά μείνει για λίγες μέρες στο χωριό μας. Χρειάζεται νά πούμε ότι αυτό θά δώσει πλειότερη ζωή στο χωριό μας. Όποιος επισκέφτηκε τα Ζαγοροχώρια, για παράδειγμα, ξέρει τί αξία έχει ο ξενώνας για ένα χωριό.

Από την άλλη μεριά, είναι απαραίτητο νά υπάρχει στο χωριό μια αίθουσα για πνευματικές εκδηλώσεις. Είναι αναγκαία υποδομή για την πολιτιστική εξέλιξη των κατοίκων: αν θελήσουν οι αδελφότητες και ο εκπαιδευτικός μας σύλλογος, θά μπορέσουν νά φέρουν στο χωριό τη μιά, έναν που θα μιλήσει για την τέχνη, την άλλη έναν που θα αναπτύξει κάποιο επιστημονικό θέμα. Θα μπορούν επίσης νά γίνονται εκεί και κάποιες θεατρικές παραστάσεις. Είναι γνωστό ότι το Ημικρατικό Θέατρο Ηλείου περιοδεύει συχνά στα χωριά και δίνει παραστάσεις. Θα μπορέσει εκεί νά λειτουργήσει — Συνέχεια στη 3η σελ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

ΤΟ Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί θερμά τον κ. Φόλκερ Χίνιγκερ, καθηγητή της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης, που αφιλοκερδώς και με προθυμία φιλοτέχνησε το νέο έμβλημα της εφημερίδας μας.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΕΘΙΜΩΝ

Στις μέρες μας όλο και πιο πολύ γίνεται επιτακτική η ανάγκη διατήρησης των εθίμων και καταβάλλεται προσπάθεια από διάφορους φορείς να ξαναζωντανέψουν ορισμένα, γιατί είναι συνυφασμένα με τη ζωή μας. π.χ. δεν εννοούμε Χριστούγεννα χωρίς κάλαντα, Αποκριές χωρίς μάσκαρεμα, Λαμπρή χωρίς κόκινα αυγά. Παλιότερα στο χωριό μας δεν νοούνταν γά-

μος χωρίς τα γραφικά «προζύμια» και ερχομός ξενιτεμένων χωρίς τα «συχάρικια».

Όλα αυτά γίνονταν ή γίνονται, γιατί έτσι απαιτεί το έθιμο. Τί είναι όμως το έθιμο και πώς δημιουργείται; Το άτομο για ένα αίσθημα ή μια σκέψη του, βρήκε κάποια έκφραση με την οποία φανέρωνε τη χαρά του ή τη λύπη του, την οργή του ή την ελπίδα. Η πράξη του αυ-

τή κατανοήθηκε και από τους άλλους και τη μιμήθηκαν, επειδή τη θεώρησαν ωραία ή σκόπιμη.

Με την αποδοχή λοιπόν της ατομικής πράξης (συνήθειας) από το κοινό (λαό) και την επανάληψή της έγινε έθιμο. Κατά συνέπεια το λαϊκό έθιμο είναι πράξη ή τρόπος ενέργειας για έκφραση κυρίως ψυχικών καταστάσεων. — Συνέχεια στη 3η σελ.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

του ΝΙΚΟΥ ΜΠΡΙΑΣΟΥΛΗ

Μιά απ' τις πιο ευχάριστες εκπλήξεις των τελευταίων ετών, δοκίμασα, όταν πριν δυό χρόνια, θρήνηκα στο Λαύριο και οι δικοί μου με ρώτησαν αν παίρνω την Κουσοβίστα.

— Ποιά Κουσοβίστα; ρώτησα.

— Μα την εφημερίδα, δεν την ξέρεις;

— Σοβαρά, θγαίνει εφημερίδα για το χωριό μας;

— Αντί για απάντηση ο ξάδερφός μου ο Βασίλης έδωσε απ' το συρτάρι 2—3 φύλλα και τα έβαλε μπροστά μου. Κυριολεκτικά τά 'χασα. Σήμερα με τις τόσες δυσκολίες, που άλλοι και άλλοι με τεράστια μέσα και δυνατότητες δεν τολμούν να ξεκινήσουν μια τέτοια έκδοση, κάποιοι εμπνευσμένοι και φολοπρόοδοι χωριανοί μας κατάφεραν και δγάζουν εφημερίδα; Μπράβο τους!

Ο ξάδερφός μου χάρισε τα φύλλα, που τάφερα μαζί μου στη Θεσσαλονίκη και τα ρούφηξα χωρίς υπερβολή. Από τότε διαβάζω ταχτικά την εφημερίδα μας, την απολαμβάνω κυριολεκτικά και τη θεωρώ πολύτιμη, γιατί είναι κάτι που μας δίνει με τις ρίζες μας και δημιουργεί τα πλαίσια για έναν διάλογο μεταξύ των χωριανών, έστω κι αν βρίσκονται στα πέρατα του κόσμου. Για λίγο τόχτετε αυτά;

Μ' αυτές τις σκέψεις άρχισα σιγά σιγά να νοιώθω και το δικό μου χρέος και νομίζω πως κάπως έτσι πρέπει να νοιώθουμε όλοι απέναντι σε κάτι κοινό, που όλους μας ενδιαφέρει. Το χρέος μας εδώ είναι σ' αυτή την σοβαρή προσπάθεια να καταθέσουμε όλοι την προσφορά μας, να δάλομε το λιθαράκι μας.

Σήμερα, λοιπόν, που μου δίνεται η ευκαιρία, θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά μου συγχαρητήρια προς την αδελφότητα Κτιστιαδιωτών Αρτας για όλη τη δράση της, αλλά περισσότερο για την εφημερίδα, και να τους πώ ότι επιτελούν ένα θαυμάσιο κοινωνικό και πνευματικό έργο και πως αυτή η ωραία προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί με κάθε τρόπο, με κάθε θυσία. Πιστεύω πως μόνιμος και σταθερός στόχος θα πρέπει να είναι το ποιοτικό αμέγεστος της εφημερίδας, γι' αυτό και χάρηκα ιδιαίτερα, όταν πληροφορήθηκα πως η Συντακτική Επιτροπή σκέπτεται να κάνει τολμηρά βήματα προς την κατεύθυνση της

ανανέωσης της «Κ».

Ακριβώς πάνω σ' αυτό το σημείο θά θελα να διατυπώσω κι εγώ μερικές γενικές σκέψεις, που ίσως βοηθήσουν τους υπεύθυνους στη νέα τους προσπάθεια και σταθούν αφορμή για γόνιμον προβληματισμό.

Νομίζω πως στην εφημερίδα πρέπει να δημοσιεύεται κάθε άποψη, γ' ακούγεται κάθε φωνή, φτάνει μόνο να μη δημιουργεί αντιδικίες και να μην επενεργεί διαλυτικά. Αυτό πρέπει να γίνει κοινή συνείδηση και να το προσέχουν όλοι όσοι συντάσσουν ένα κείμενο για την εφημερίδα. Αν αυτό εξασφαλιστεί, μόνον τότε θα μπορέσει η Συντ. Επιτροπή να ενεργοποιήσει και αξιοποιήσει κάθε θετικό στοιχείο του χωριού μας, χωρίς καμμιάν εξαίρεση.

Πιστεύω πως θα πρέπει να καθιερωθεί μια μόνιμη στήλη με τις απόψεις των αναγνωστών, γιατί αυτό θα βοηθούσε το διάλογο, θα διαικύνει πληρέστερα το αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας πάνω σε επί μέρους ζητήματα και θα διέλυε παρανοήσεις και παρεξηγήσεις, που είναι φυσικό να δημιουργούνται αλλά που θα πρέπει να εξηγούνται και να παρμερίζονται. Την ενότητα, τη σύμπνοια και την αμοιβαία εμπιστοσύνη η εφημερίδα πρέπει να την έχει πάντα σα γνώμονα και να την φυλάει σαν κόρη οφθαλμού. Λέγοντας αυτά δεν σημαίνει πως έχω κάτι συγκεκριμένο υπόψη μου, αλλά νομίζω πως δεν βλέπτε να τα λέμε αυτά πολλές φορές, κι ιδιαίτερα όταν πρόκειται για κάτι σημαντικό που μας αφορά όλους.

Όσοι είναι κοντά στο χωριό έχουν μια θαυμάσια ευκαιρία να μελετήσουν από κοντά και να παρουσιάσουν απ' την εφημερίδα όλον εκείνον ανεξάντλητο πλούτο της λαϊκής μας παράδοσης, τα ήθη και έθιμα, τα δημοτικά τραγούδια και μοιρολόγια, τους θρύλους και τα παραμύθια του χωριού μας. Ακόμα αξίζει να μελετηθεί, έστω κι απλά σε επίπεδο μιας πρώτης καταγραφής, το γλωσσικό μας ιδίωμα και η φωνητική μας, η λαλιά των παππούδων μας. Αυτό το πράγμα πρέπει να γίνει όσο είναι ακόμα καιρός, γιατί αυτά σιγά σιγά χάνονται και δεν πρέπει να υποτιμούμε αυτή τη δουλειά, γιατί αυτή εξασφαλίζει την πολύτιμη πρώ-

Απάντηση του Διοικητικού Συμβουλίου

Είχε σημειωθεί παλαιότερα ότι επιστολές — αιχμή για τρίτα πρόσωπα, δεν θα δημοσιεύονται σύμφωνα με απόφαση του ΔΣ της αδελφότητας.

Για τη συγκεκριμένη περίπτωση — αιχμή προς το ΔΣ δημοσιεύεται απάντηση με ομόφωνη απόφαση του ΔΣ την οποία και δημοσιεύουμε.

«Ο Μάϊος μας έφθασε εμπρός δέμμα ταχύ να τον προϋπαντήσουμε παιδιά στην εξοχή...»

— Γενιές ολόκληρες γαλούχησε και επηρέασε το παρπαγών τραγούδι αλλά και πολλά άλλα παρόμοια, για το τεράστιο νόημα και τη σημασία της Πρωτομαγιάς.

— Από τη μια μεριά η σχηματισμένη νοοτροπία και αντίληψη, σαν αποτέλεσμα επί σειρά ετών πλύσεως του εγκεφάλου σύμφωνα με το παρπαγών δίστιχο και από την άλλη η Εργατική πρωτομαγιά, η πραγματική Πρωτομαγιά, η επέτειος ενός γεγονότος, του ξεσηκώματος των εργαζομένων ενάντια στην καταπίεση και της προσπάθειας για δικαίωση και συμμετοχή στη ζωή των εργαζομένων όλου του κόσμου.

— Δεν περιμέναμε οπωσδήποτε ο Επιστολογράφος να αποτελέσει εξαίρεση. Έτσι τον δίδαξαν τόσα χρόνια έτσι ενεργεί, γι' αυτό και δικαιολογείται.

— Δεν περιμέναμε όμως και τόση άγνοια της πραγματικότητας και της Ιστορίας από τον κ. Φλώρε. Έτσι όμως μας δίνει το δικαίωμα να τον ρωτήσουμε.

1) Γνωρίζετε κ. Φλώρε τι

τη ύλη για τη γλωσσολογική και λαογραφική έρευνα. Αξίζει τέλος, να μελετηθεί ο τρόπος οργάνωσης και λειτουργίας των σιναφιών (της «παρέας») των κουδαριών και των Αλειφιάδων των Βαϊνάδων, των Ραφτάδων, τα γεωργικά εργαλεία, οι πρωτόγονες πηγές ενέργειας (Μύλοι, μαντάνια), για να περιοριστώ στα πιο αντιπροσωπευτικά και να μη μακρηγορήσω, γιατί δεν θέλω να κάνω κατάχρηση της φιλοξενίας.

Πιστεύω πως η εφημερίδα είναι κοινή υπόθεση όλων μας και, αν τη βοηθήσουμε, μπορεί να εξελιχθεί σ' ένα θαυμάσιο μέσο επικοινωνίας, πληροφόρησης και προβληματισμού.

Λοιπόν καθένας το λιθαράκι του, όπως είπε κι ο ποιητής.

έγινε στο Σικάγο τη 1η Μάη 1886;

2) Τι έγινε με τους εργάτες γής του Κιλελέρ της Θεσσαλίας το Μάρτη του 1910;

3) Τι έγινε με τους καπνεργάτες της Θεσσαλονίκης την 1η Μάη του 1936;

4) Γνωρίζετε κ. Φλώρε, γιατί εσείς σήμερα εργάζεστε 7 ή 8 ώρες την ημέρα, με τόσα δικαιώματα σαν εργαζόμενος, και όχι από την ανατολή μέχρι τη δύση του ήλιου;

Εμείς, σαν εργαζόμενοι και συνειδητοί άνθρωποι, με βαθύ σεβασμό στις μνήμες όλων αυτών των πρωτοπόρων αγωνιστών που έχυσαν το αίμα τους για να ζούμε εμείς καλύτερα και στην Ιστορία που αποτελεί «γνώση τέλεια και ασφαλή προερχόμενη από την έρευνα πράξεων και γεγονότων του παρελθόντος» και η οποία καταξίωσε τις θυσίες αυτές, στο πέρασμα του χρόνου, σαν ορόσημο και απαρχή των δικαιωμάτων των εργαζομένων και σαν οριοθέτηση των σχέσεων του εργοδότη και του εργαζόμενου, γιορτάζουμε την Πρωτομαγιά σαν επέτειο όλων αυτών των αγώνων και χρησιμοποιούμε τα λουλούδια να στεφανώνουμε τα μνημεία αυτών των ανθρώπων.

Βέβαια, γίνονται και γιορτές λουλουδιών ή «ανθεστήρια», αλλά αυτές τις διοργανώνουν οι παραγωγοί για να διαθέσουν τα προϊόντα τους στο εμπόριο και έτσι να βελτιώσουν το εισόδημά τους.

— Μάθετε κ. Φλώρε, ότι σε όλους μας αρέσουν τα λουλούδια, τα ψητά, οι εκδρομές και οι χοροί στο «ΒΡΟ» και στην «ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ», αλλά γιατί αυτά να γίνονται την Πρωτομαγιά, που καθιερώθηκε από το Διεθνές Συνέδριο των Παρισίων το 1889 σαν μέρα γορτής για τους εργαζόμενους όλου του κόσμου; Η μήπως δεν είναι αλήθεια;

— Εμείς πάντως δεν μπορούμε να σας καταλάβουμε, γιατί ενώ γράφουμε την αλήθεια, εσείς δημιουργείτε σάλο κι αντίδραση με καμιατικές αιχμές και αιχμές κατά της αδελφοποίησης των χωριανών μας. Μετά από όλα αυτά γεννάται το ερώτημα. Ποιοί θέλουν τους χωριανούς μας μοιρασμένους;

Τέλος σας πληροφορούμε, ότι όλα τὰ μέλη του ΔΣ, έχουμε και την ευθυξία και το ανίστημα σε συνδιασμό με την υπευθυνότητα, για ότι γράφουμε καθ' όσον οι ίδιοι

είμαστε συντακτική επιτροπή της εφημερίδας μας.

Μετά απ' όλα αυτά ας κρίνουν ο αναγνώστες μας, ποιές είναι οι αναλήθειες που γράφτηκαν.

Σ.Ε.

Σκόρδα

και κατάρες

— Συνέχεια από τη 2η σ.

βρού και τότε...».

Αλήθεια, όταν θυμάται κανείς κάτι τέτοιο, είναι να μην δακρύσει; Φυσικά, τα παδιά μας αυτά τα βλέπουν σαν παραμύθια, και με το δίκιο τους. Να παρακαλούν μόνο —κι εμείς μαζί τους— να μη γνωρίσουν ποτέ τις δύσκολες μέρες, που ζήσαμε εμείς στα παιδικά μας χρόνια.

Γιώργος Νίκ. Γιαννάκης

Τα βιβλία της ΑΤΕ

βάση για τη

βιβλιοθήκη

Πιστεύοντας, ότι η αποστολή διδίων από την Αγροτική Τράπεζα, για την βιβλιοθήκη της αδελφότητας, αποτελεί βάση για το στήσιμο μιας σωστής βιβλιοθήκης, το ΔΣ της Αδελφότητας έστειλε το παρακάτω ευχαριστήριο, προς το εδώ υποκατάστημα της ΑΤΕ.

Κύριοι,

Το ΔΣ της Αδελφότητας, διεκμηνηνώντας και τα αισθήματα όλων των μελών σας ευχαριστεί θερμά για την ευγενική σας προσφορά των 60 βιβλίων, τα οποία αποτελούν αυτή τη στιγμή τη βάση για τη δημιουργία μιάς δανειστικής βιβλιοθήκης, που θα συμβάλλει στην επιμόρφωση των μελών μας.

Η ενέργειά σας αυτή δημιουργήσε πράγματι το κίνητρο και το ενδιαφέρον για μελέτη, κάτι που έλειπε μέχρι τώρα.

Η Αδελφότητά μας, σε ένδεξη τιμής και ευγνωμοσύνης σημείωσε σε κάθε βιβλίο, ότι είναι προσφορά της Αγροτικής Τράπεζας.

Με τιμή

Το ΔΣ